

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

NR. 5 DESEMBER 2015 ÅRG. 75

FAKSIMILE JULEKORT

God jul!

Et barn er født i Betlehem. Nå gleder seg Jerusalem.

Hallejula, hallejula!

Norsk salmebok nr. 27

Den kristne kirkes mest betydningsfulle bok

Den viktigste boka i de kristne kirkesamfunnene er Det nye testamentet. Her finnes fire evangelier, brevene og Johannes åpenbaring. Det berettes om Jesus og hans gjerninger og hva det betyr for alle mennesker. Det aller viktigste grunnlaget for kristen forkynnelse finnes i denne boka på omkring 350 sider. Det kommer stadig nye oversettelser på mange språk. Dette skyldes ikke bare at språk alltid er under endring og utvikling. Det skyldes også at forskning på tekster og på den kultur de ulike skriftene ble til i, avdekker ny forståelse og tolkninger. Persongalleriet er mangfoldig, men det er ingen tvil om at det er Jesus som er den sentrale personen i både evangeliene og brevene.

Tidligere i år kom teologiprofessor Halvor Moxnes med boka «Historien om det Nye testamentet». Boka gjør rede for hvordan skriftene ble til og hvordan de er brukt i vår kultur gjennom mer enn tusen år. Det er naturlig å spørre om hva vi egentlig vet om Jesus som historisk person, som levde her på jorda for omkring 2000 år siden. Vi vet at Jesus var jøde fra Galilea. Han var Johannes døperens elev, men senere startet han sin egen gruppe hvor det viktigste budskapet var at Guds rike var i ferd med å komme. Han drev også som helbreder. Han ble akseptert av mange i Galilea, men provoserte synagogeledere og skriftlærde. Han dro til Jerusalem og forårsaket opprøyer i påskehøytiden. Uroen førte til at romerne, som hadde overherredømmet i landet på den tiden, henrettet ham i samråd med lederne i templet. Dette er historiefakta. Mysteriet begynner der rene historiske kilder ikke lenger kan nyttes. I Det nye testamentet hevdes det at Jesus stod opp fra de døde og at han viste seg for flere av sine tilhengere etter det. Det fortelles om opplevelser av møter med Jesus som oppstått. Etter dette fortsatte forkynnelsen om Guds rike og at Jesus var Kristus eller Messias og sentrum i Gudsriket. Det er kjernen i den kristne forkynnelse i snart to tusen år

Vi skjønner at det ikke lenger handler om tørre historiske fakta, men om tro, en tro som er en sterkere makt enn all verdens keisere, konger og presidenter rår over. Det handler om en tro som bærer gjennom nød og sult, gjennom krig og terror! I sannhet et mysterium! Og vi må erkjenne at menneskelig kunnskap fortsatt er temmelig liten alle vitenskapelige nyvinninger til tross. Tekstene i boka fortolkes stadig på nytt. Fortolkningene endrer seg etter hvert som samfunnene endrer seg. Hovedtankene ligger fast og utgjør fortsatt trosgrunnlaget til den kristne menighet i verden. Ronald Fangen uttrykker dette slik: «*Guds menighet er jordens største under! Mens verdens skikkelse i hast forgår, er Kristus i all evighet den samme, og fast hans rike på sin klippe står. Mens verdens riker stiger og de synker, går kirken mot fullkommenhetens vår!*»

Redaksjonen ønsker alle en velsignet jul og et godt nytt år!

Oddbjørn Ingebrigtsen

JULEMESSA

Takk til alle som bidrog til årets julemesse. Det er mange som er med og gjør at vi får en bra julemesse. Takk til alle som gir gevinster, loddselgere, kakebakere, dere som gir salgsvarer og alle som kjøper lodd og deltar på messa med sang, musikk og andakt.

KLOKKEREN SLUTTER

Klokker Grethe Leding Ringstad har sagt opp. Hun har vært klokker i nesten tre år. Vi takker henne masse for arbeidet hun har utført.

Juletreffest

Ørland Misjonshus

lørdag 2. jan. kl. 15⁰⁰-17⁰⁰

Andakt, juleregang, bevertning og julespill.

Passer for alle aldre - Velkommen!

Arr.: Ørland menighetsråd

AV INNHOLDET:

...de kommer med livet som innsats	s.	4-6
Ord i vinden.....	s.	12-13
Hjem og kirke.....	s.	15
Prestesoldaten.....	s.	16-17
Biskopens juleandakt	s.	22-23
Trosopplæring	s.	24-25
Gudstjenesteliste	s.	26-27

«SJØMANNSKIRKE»

Årets siste sjømannskirke - 10. des. kl. 11-13 på Ørland kirkekontor.

Vi ønsker velkommen til mer kaffe, vafler og trivelig prat på nyåret.

Julekonsert

Ørland kirke
13. desember kl 20⁰⁰

Med Norske Kvinners Sanitetsforening på LESVOS

En koffert med strikkede sokker fra damene i Ørland Sanitetslag ble svært godt mottatt.

Marit fra NKS Ørland med stranda på Lesvos i bakgrunnen.

Ikke alle klærne passet akkurat, men denne gutten var godt fornøyd.

Grethe fra NKS med flyktninger som har fått aluminiumsfolie rundt seg.

Berit og Frid-Anne fra NKS var lykkelige når de fikk oppleve smilende barn som hadde fått på seg tørre klær.

Den norske redningsskøyta, Peter Henry Von Koss, kom inn med 122 overlevende som hadde havna i sjøen.

I Egeerhavet ligger den greske øya Lesvos eller Lesbos, som den tidligere ble kalt. Øya ligger helt nær det tyrkiske fastlandet. Når du står på stranda kan du se over til Tyrkia og i mørket ser du lysene på fastlandet. Avstanden er kun 14 kilometer eller omkring 8 nautiske mil. Hurtigbåten mellom Brekstad og Trondheim ville bruke under et kvarter på turen fra fastlandet til Lesvos.

Over dette sundet kommer det hundrevis av flyktninger og migranter hver dag. De kommer ikke med hurtigbåt, men i overfylte og derfor synkeferdige gummibåter. De kommer med livet som innsats flyktende fra krig og elendighet til Europa som for dem er det forjettede land. Marit Eide Dahl fra Ørland Sanitetslag har vært på stranda og tatt i mot noen av dem.

NKS-initiativ

Norske Kvinners Sanitetsforenings arbeidsområde er i Norge. I år hadde imidlertid organisasjonen tatt initiativ til engasjere seg for flyktninger i utlandet, ved at det ble definert et pilotprosjekt for å hjelpe flyktninger som kom sjøveien til Lesvos i Hellas. Marit forteller at det ble lagt opp til å sende ut fire grupper til Lesvos. Marits gruppe bestod av fem godt voksne damer som foruten Marit var fra Lier, Valdres og Oslo. Før de reiste, var de med på en omfattende briefing i Oslo. Hver grup-

pe skulle være der i åtte dager og drive hjelpearbeid på stranda der folk kommer sjøveien fra tyrkisk side. Det er kun frivillige organisasjoner og enkelt-frivillige som jobber på stranda. To kilometer inn i landet ligger det en FN-leir som er oppsamlingssted for dem som kommer. Herfra blir flyktningene kjørt sju mil til en by, hvor det blir foretatt en første registrering av dem.

På stranda

Det kunne komme opp til 20 gummibåter hver dag på den delen av stranda hvor Marits gruppe holdt til. Stort sett kom båtene på dagtid, men det hendte også at de kom om natta. Det var vanlig at gruppa dro ut fra huset hvor de bodde i 11-tida om formiddagen, og arbeidet så lenge som de orket. Gummibåter med påhengsmotor som var beregnet på 10-12 personer hadde 40-50 personer om bord. Det var så vidt at de holdt seg flytende under overfarten. Kvinner og barn satt innerst og mennene satt på ripa, for å si det slik. Alle ble gjennomvåte under overfarten. De frøs og de var livredde for at de skulle gå under. Båtene kom sidelengs inn og passasjerene rakk knapt å få fast grunn under beina før unge «gribber» var der og skar opp båtene for å sikre seg metallplaten i bunnen – og motoren. Stranda var full av oppskårne båter og livvester.

Når menn, kvinner og barn kom på land, var de veldig glade for at de hadde overlevd overfarten. Nå lå det rike

Europa foran dem. Nå skulle alt bli bra! Av den grunn og andre grunner var det mye styr og ståk ved ankomsten. Det bød også på en utfordring å holde styr på hvilke barn som tilhørte hvilke mødre. Det var imidlertid flest menn som kom, men det var også mange familier med små barn. Svært mange kom via Tyrkia fra Syria, men de kom også fra Afghanistan og andre land. Det er «big business» for en hel del mennesker på tyrkisk side med organisering av denne overfarten. Det skal ikke store fantasien til for å skjønne at det her dreier seg om utbytting av fattige og nødlidende mennesker.

Marits gruppe hadde en base på stranda som bestod av en benk hvor de smurte brødskiver. I tillegg hadde de to gassbluss. De kunne servere både te og juice. I tillegg hadde de et telt med klær og aluminiumsfolie, som man kunne ha over seg for å holde varmen. Ved stranda hadde Adventist-kirken en legebuss hvor i det minste barna kunne få en elementær legesjekk. Det var først og fremst barnefamiliene gruppa konsentrerte seg om. Marits beholdning av sokker og kosedyr kom godt med. Hun hadde hørt at det var et stort behov for begge deler. Etter at hun sendte ut en oppfordring på Facebook tid kort før hun reiste, strømmet det på med både sokker og kosedyr. Ved avreisen fra tyrkisk side hadde nok mange hatt med seg ting om bord, men av frykt for at de

skulle gå under, hadde kastet alt over bord. De kom på land uten annet enn de våte klærne de gikk og stod i. De frøs, de var sultne, men de var likevel lykkelige om ikke annet så for en kort stund!

Heime igjen

Marit sier at dette var sterke inntrykk fra en helt annen virkelighet enn den vi er vant med. Å være der på stranda var å se nøden og lidelsen ansikt til ansikt. Flyturen heim omfattet mellomlanding-er, men det var ingen av disse damene som kjøpte noe som helst på tax-free butikkene. Det var liksom ikke aktuelt der og da! Hos oss snakkes det om problemer som flyktninger skaffer det norske samfunnet. Det snakkes og skrives som om samfunnet er truet. I store grupper mennesker er det selvsagt noen som ikke har de edleste hensikter, men det er ingen grunn til å dømme alle ut fra de få.

Felles sterke opplevelser sveiser mennesker sammen. De fire i teamet på stranda er heller intet unntak i så måte. Marit forteller at det her er skapt vennskap som vil vare livet ut!

Oddbjørn Ingebrigtsen

Min salme

DET KIMER NÅ TIL JULEFEST

Tekst: N. F. S. Grundtvig - Musikk: C. C. N. Balle
Norsk salmebok nr 52

Det kimer nå til julefest,
det kimer for den høye gjest,
som steg til lave hytter ned
med nyårgaver: fryd og fred.

Å kom, bli med til Davids by
hvor engler synger under sky!
Å la oss gå på marken ut
hvor hyrder hører nytt fra Gud!

Hvor David gikk i unge år
som salvet drott og voktet får,
der åpenbarer Herren nå
hva David kun i ånden så.

Hva dunkelt fra hans harpe klang,
forklares nå i englesang.
Ved nattetid, i hyrdelag,
forkynner engler Herrens dag.

I og med at det nærmer seg jul må det bli Det kimer nå til julefest. Dette er en julesang som jeg alltid har likt meget godt. Jeg vokste opp med Bjugn kirke som nærmeste nabo, og det var en stor opplevelse å få være i kirka på juleaften å synge denne sangen.

Jeg sender utfordringen videre til Aud Helen Pedersen

Karen Lund Rasch Aune

TROSOPPLÆRINGSKONFERANSE 2015

Himmel og jord – på vandring i skaperverket og troen

Stikkord for samlinga 5. november var å være pilegrim i vår tid. Spørsmål som ble stilt var «Hva er menneskets relasjon til hele skaperverket?» og «Hva er egentlig hellig i 2015?»

Ørland menighet deltok med fem ansatte og frivillige medarbeidere, og vi fikk vandre både i skaperverket og troen sammen med over 1750 medvandrere. Dagen starta med en allsidig gudstjeneste med et fengende band, en ung forsangergruppe, forbønn av og med speidere, nattverd og liturgi/ sanger både på latin, nynorsk, bokmål og samisk.

Gjensyn med gamle kjente, studiekamerater og andre medarbeidere fra Nidaros ble det også litt tid til i pausene mellom ulike seminarer og fellesmøter. Til sammen fikk vi kunnskaper og ny inspirasjon fra seminarene:

- «God is like a zeppelin». Hvordan snakke om Gud ved hjelp av symboler i en «Gudskoffert»?
- Jordens barn – teologi i og med naturen. Vandring i bibelens tekster med samisk tradisjon som veiviser.
- Ta vare på gløden. Motivasjon og inspirasjon i tjenesten
- Konfirmasjonstidens hva og hvorfor? Refleksjoner, erfaringer og arbeid med nye opplegg.

- Jesusdojo: Hverdagsaktivisme. Å trække ut av komfortsonen med Jesus som forbilde.
- «Kjære Gud. Du vet hva jeg mener.» Hva slags forhold har ungdom til bønn?
- Må din vei komme deg i møte. Hvorfor og hvordan skal vi satse på pilegrimsvandring i trosopplæringen?

Prosjektleder for konferansen, Kjersti Kolbjørnsrud, hadde flere tanker om hvorfor det var riktig å velge temaet «Himmel og jord» for høstens samling: «2015 er et viktig klimaaår, også for Den norske kirke. I Norge er det Friluftslivets år og det er for tiden en nasjonal pilegrimssatsning. Vi syns derfor det er interessant å knytte Trosopplæringskonferansen til slike aktuelle temaer. Vi vil sette søkelys på hvordan dette utfordrer trosopplæring i kirken.

Pilegrimsperspektiv

Mennesket lever ikke alene, men er skapt til å leve i relasjon til skaperverket, uansett religiøst ståsted. Vi er alle pilegrimer som må ta vare på skaperverket og hverandre.

– Kirken er i bevegelse og stadig på vandring. Vi ønsker å skape et engasjement for skaperverket og vise at dette angår alle – også barn og unge. Sammen skal vi glede oss over skaperverket, samtidig som vi er bevisste vårt ansvar for det. Dette er motkultur mot vår tids individualisme og står sentralt i kristen livstolkning og livsmestring.»

Det ga derfor mening at årets trosopplæringspris gikk til **Klimakonfirmant** i Hemnes, Korgen og Bleikvassli menigheter i Helgeland:

Klimakonfirmant er et frivillig tillegg til det ordinære konfirmantarbeidet i Hemnes, Korgen og Bleikvassli menigheter i Helgeland. Målet er å observere natur- og kulturfenomen for å formidle en forståelse av at den enkelte konfirmant er en Guds forvalter av natur og miljø, og få hjelp til å se dette i en global sammenheng. Gjennom enkle tidebønner blir ungdommene kjent med en kristen tradisjon for å vende seg til Gud.

Bibeltekster som reflekterer aktuell livserfaring blir lest. Konfirmantene deltar på overnattingstur Okstindbreen, en 2-timers tur der de observerer lundefuglen og en dagstur med bål der de lærer om sørsamisk kultur, som er en minoritetskultur i området.

For å konkretisere klimautfordringene vi har, måler de hvert år hvor mange «kon-

firnantlengder» Okstindbreen krymper år for år. (Jeg tror tallet var 44 konfirmanter, dvs ca 70-75 meter!)

Håpet er alltid større

Hovedforedraget på konferansen ble holdt av Asle Finnseth.

- Vi er i ferd med å koke kloden. Og de fattigste rammes verst, sa Asle Finnseth. Foredraget hans handlet om klimakrisen sett i lyset fra Jesu ansikt.

- Dette er et scenario til å bli lamslått av, også for kirkefolk. Og «forvalteransvaret» kan kjennes forslitt. Samtidig bekjenner kirken at Jesus er verdens håp? Er det bare åndelig klingklang? Eller omfatter redningen også havet og skogene, ikke bare menneskene?

Det kristne håpet

Klimakrisen kaster skygger, også over kirkens formidling til barn og unge om Guds drøm for sitt skaperverk.

- Jordens fremtid står på vippen, mellom håp og håpløshet. En gjenoppdagelse av det kristne håpet - om gjenreisning og nyskaping for alt liv - er en av kirkens viktigste bidrag til verden i dag. Både

inn i de politiske debattene, men også som alternativ til «privat» mismot, resignasjon og virkelighetsflukt, mener Finnseth.

- Et kjernepoeng i Jesu komme til verden er at Gud ikke lar sitt skaperverk i stikken, men vil gjenreise og fullende det. I lys av «det levende håpet» kan vi gjenkjenne også hverdagens små prioriteringer som innslag i Guds håpshandling med oss og med verden. Et slikt håp formidles best av den som selv har latt seg berøre av det, avsluttet han.

(Asle Finnseth er redaktør i fordypningsmagasinet STREK, og har 15 års fartstid som journalist på feltet miljø og utvikling i avisen Vårt Land. Han har skrevet tre bøker, blant annet «...men gleden er et annet sted», om hva det vil si å leve som en kristen i forbrukerkulturen. Finnseth er en av grunnleggerne av Korsvei-bevegelsen.)

I år som i fjor – og i forfjor – og året før der... inviterte Nidaros bispedømmeråd til fellesskap i ***Bymisjonsenteret i Tøyenkirken*** onsdag 4.11. kl 19.00. Suppe, hverdagsmesse og kirkekaffe med faglig innlegg for 100 trøndere, var en god start og innledning til konferansen dagen etter.

I år kom Paul Erik Wirgenes, trosopplæringsreformens «far», nå avdelingsdirektør i Kirkerådet i avdeling for menighetsutvikling. Han er opptatt av å se sammenhengen i alt arbeid som drives i menigheten, og snakket engasjert om temaet **STØRST AV ALT - FOR ALLE**.

Takk for turen og fellesskapet Ole Thomas, Mona, Eva og Ola!

May Slettan

Prestehistorier fra Ørland

Fra øverste balkong har organisten godt overblikk over koret i kirka.

En julaften hadde sogneprest Johan Vilhelm Eltvik bestemt seg for å få fram barna i kirka til å bli med på en «båttur» som del av en bibelfortelling.

Han innbød barna, og responsen lot ikke vente på seg. Noen få ble med på rekka bak soknepresten, men de fleste, ca. 50, sprang og hoppet i løpet av noen sekunder rundt omkring med rop

og latter – opp på prekestolen, over – og gjennom alterringen og ut på sakrestiet. Underholdningsverdien økte enda mer da de to godt voksne medhjelperne og mange foreldre tok opp jakten på den jublende skaren for å fange dem inn.

Jeg kan ikke huske at Johan Vilhelm gjentok suksessen.

BG

Juleberetninger fra barnemunn

Når det er jul feirer vi med surkål at Jesus ble født mellom en krybbe og et esel.

Da det ble julaften og julestjerna lyste over jomfru Maria mens hun vasket trappa, skrev Alf Prøysen «Julekveldsvisa».

– Hyrder er egentlig vanlige mennesker. Det er ikke noe å le av. (Thea, 7 år)

– Maria var gift med Josef, men så ble hun gravid med en fallende engel. Derfor måtte de kjøre eselet helt de kom til et ungdomsherberge. Men der fikk de ikke komme inn. Til slutt måtte de bo i en gammel, råttan låve som en eller annen bonde eide, og Jesusbarnet måtte ligge oppi en skål mens eselet fremdeles stirret på ham. (Kim, 8 år)

– I gamle dager surret de sammen Jesusbarnet med en slags bandasje og masse strikk. Så svøpte de ham rundt. De var så kristne at de smilte hele tiden. (Pernille, 7 år)

– Hyrdene hadde turban på hodet mens de gjetet sauer og høner. Etter at hyrdestunden var slutt, dro de for å besøke Jesus på julaften. Det er derfor vi gir hverandre gaver i dag. Men de spiste nok kanskje ikke ribbe. Jeg tror de spiste grønnsaker og drakk vin. Eller kanskje de grillt eselet tross alt? (Julian, 7 år)

– Det var julestjernen som lyste så høyt at de tre vimsete menn ble ført fremover til låven der Jesusbarnet lå i skjødet til jomfru Maria. (Magnus, 7 år)

Når metaforene mister sin kraft

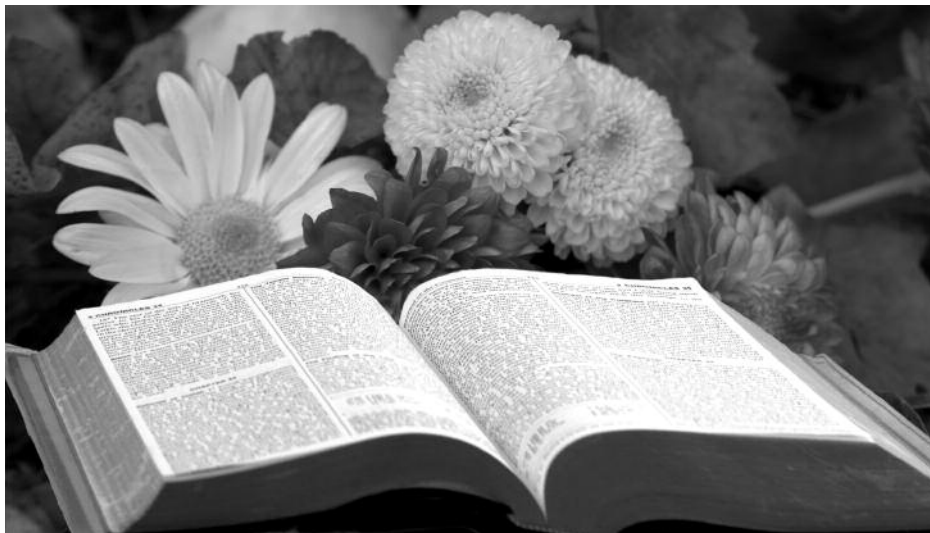
- og et tips til julegave

I et menighetsblad tidligere i år oppfordret jeg folk til å gå mer i kirken – ikke akkurat overraskende. Flere jeg har snakket med har sagt «Amen» til denne oppfordringen. Etter at artikkelen sto på trykk, kom en mann til meg med et flere år gammelt avisutklipp som han hadde tatt vare på. Det var et innlegg som kulturforsker Jan Brøgger (1936-2006) hadde i Adresseavisen for flere år siden. Det forfatteren skriver er fremdeles aktuelt, og kan virke som en utdyping av mitt anliggende «Gå mer i kirken».

Skribenten har observert at det hver fredag går en strøm av innvandrerbarn til moskeene i Norge. Her blir de innviet i den muslimske kulturskatt Koranen. Denne boken har det til felles med Bibelen at den er det åndelige grunnlaget for en hel sivilisasjon. Det går ikke en tilsvarende regelmessig strøm til kirkens barne- og trosopp-læringsarbeid. De som følger med slikt, kan i dag fastslå at flere ungdomsgenerasjoner i dag står fremmede overfor den livsvisdom som danner grunnlaget for vår egen kristelige sivilisasjon. Det er blitt hevdet at i dagens Norge er det bare innvandrerbarn som får en forsvarlig religiøs oppdragelse.

Litteraturhistorisk er Bibelen vår sivilisasjons viktigste antologi, og de store språkene innen kristenheten har tatt opp i seg en rikdom av metaforer og språkbilder med stor inspirasjonskraft. Det foruroligende med dagens situasjon er at dette rike billedspråket er i ferd med å miste sin kraft. Mange norske ungdommer står i dag fremmede overfor dette sivilisasjonsbærende språk. Ordet «talent» betyr i dag ikke noe annet enn «begavelse». At det var en myntenhet som Jesus brukte i sine lignelse, har gått i glemmeboka.

Selv for ateisten Arnulf Øverland var de bibelske metaforene en levende åndelig kraft. Det er nok å minne om hans diktsamlinger fra 1960-årene, Den rykende Tande og På Nebo Berg. Jan Brøgger avrunder sin artikkel med en personlig observasjon han gjorde da han var til stede under en barnedåp i en kirke for en tid siden. Under dåps-seremonien var dåpsbarna sammen med de utkommanderte søsken og venners barn de eneste som var til stede av den yngre generasjon. Det var også påfallende at nesten ingen i menigheten behersket de klassiske evangelisk-lutherske salmene som tidligere var en selvfølgelig del av barnetroen. Ikke

engang Martin Luthers «Vår Gud han er så fast en borg» fikk opp stemmeprakten i de glisne benkeradene. Mange peker på at årsaken til kirkens påståtte svake stilling i vår kultur, er at den ofte forbindes med dømmende holdninger og negativt syn på kultur og kropp, og at den derfor har seg selv å takke for det som skjer.

En del positive ting har likevel skjedd i kirke og samfunn etter at Brøgger skrev sitt innlegg. Jeg håper at dagens kirkelige trosopplæring – som ble lansert i sin nåværende form omkring 2006 – kan virke berikende på både barn og familier, og at våre litterære og musikalske kulturskatter, igjen skal gjøres kjent og få betydning. Men dette skjer ikke «av seg selv» (*automatisk - uttrykk fra Mark. 4, 28*).

Jeg er ikke den første som sier: Hver generasjon må læres opp på ny – av de voksne. Du må – fordi du er mor eller far, bestefar eller bestemor, fadder, tante eller onkel, nabo eller venn – ta del i tradisjonsformidlingen og opplæringen. Det er forresten snart jul og tid for julegaver. Tenk deg at du har noe du har fått i gave fra de som har levd før deg. Hva er livet om det ikke er dette: «Å gi videre.» Det er mitt tips til årets julegave. God jul!

Ord i vinden
SOKNEPREST OLA GARLI

FLYKTNINGEN SOM HJELPER SINE EGNE

«Ingen skal få komme og fortelle meg at de reiser frivillig», sa Marit Eide Dahl etter å ha kommet heim fra Lesvos, øya utenfor Hellas, hvor hun var med på å ta imot folk som ble skylt i land.

«Lily» (29) er en syrisk flyktning som bor i Beirut, men som så lenge som mulig forsøkte å holde ut i Aleppo. Hun forteller at forholdene var verst i førstningen av borgerkrigen, da president Assad begynte å bombe sitt eget folk. Vann og strøm gikk; «det var så hardt noen ganger at jeg ba til Gud at enten måtte han gjøre slutt på krigen, eller gjøre slutt på livet mitt» forteller hun. Flere ganger så hun døde naboer ligge i en blodpøl i gata.

Hun opplevde at folk fra terrorgruppen IS var så nær huset hun bodde i at hun kunne høre ropene deres.

«Lily» kom inn i kristent arbeid og ble leder for husmenigheter.

En dag ble rommet i huset hvor hun bodde, truffet av en bombe. Taket i rommet var borte.

Av venner ble hun bedt om å ta det som et tegn på at hun måtte flykte, og at hun skulle dra til Libanon og studere teologi. Samtidig som hun nå gjør det, hjelper hun syriske flyktninger og underviser blant annet på en skole. Hun underviser også om Bibelen til syriske barn i flyktningleirene ved byen Zahle.

Til slutt: «Lily» ber stadig om at kirkene rundt om i verden skal bruke anledningen til å hjelpe de syriske flyktingene og dele evangeliet med dem. «De går nå gjennom en veldig vanskelig tid. Det er nå de har behov. Det er nå de vil lytte; ikke om noen år», avslutter hun.

Kilde bladet «Stefanus»

Bernt Gjelvold

Blide flyktningbarn som deltar på skoletilbud som Stefanus-alliansen støtter i Beirut.

HJEM OG KIRKE

DØPTE

06.09.15

Henrik Skaldebø (Åfjord)

24.10.15

Julie Fjerdings Sørstø

Eva Aurora Fjerdings Sørstø

Jørgen Døsvik Landstrand

Edda Auseth Hjellum

Willian Alexander Hustad Thommesen

Mina Thale Holberg Sveen

Ansgar Barseth Vik

Emil Richter Hovde

Vilde Grande Fjeldvær

Marius Vansvik Jørgensen

Theodor Leth-Olsen

Martine Vik

08.11.15

Anne Eggen Solem

Leander Olden Skaret

Oda Lovise Pedersen Løkken

VIGDE

17.10.15

Grete Dalehamn og Stig-Ove Rabben

DØDE

Hildur Halvorsen

f.14.04.21, d.17.10.15

Torlaug Røstad

f.21.07.34, d.29.10.15

Mary-Helen Vereide Gilde

f.19.10.42, d.08.11.15

Kolbjørg Elisabet Kalvå

f.27.09.13, d.10.11.15

Johan Røstad

f.02.05.29, d.16.11.15

Hjertelig takk

Ørland Blomsterfond vil takke for gaver gitt i forbindelse med begravelsene til:

Liv Hellem

Oddvar Sæther

Hildur Halvorsen

Salg av gravsteiner, gravering av inskripsjoner.

KIRKETJENER CATHRINE SKAGET
Storfosna
MOBIL 906 79 672

Salg av gravsteiner, gravering av inskripsjoner.

KIRKETJENER OLE JONNY GRANDE
TLF. 906 56 789 PRIV.
TLF. 72 52 51 65 ARB.

Prestesoldaten

Her på Ørland hovedflystasjon er det en prestesoldat og to prester. Som prestesoldat har man ansvar for at alle kjenner til kapellet og at det er ryddig.

Kapellet er åpent for alle soldatene døgnet rundt. På en militærleir bor man veldig tett på andre og det er alltid noen rundt deg. Noen ganger er det godt med litt tid alene. «Kapellet er en plass der det ikke er så mange lyder og du kan være for deg selv. Det er også en plass preget av Gud.» forteller Tørres Vea, en soldat på leir. Soldat Trond Ryen sier seg enig. «Kapellet er for å søke Gud og

få bedre kontakt med Ham. Det er ikke så mye tid til å gjøre det med andre rundt seg.»

Det er god plass i kapellet. Kapellet består i hovedsak av tre rom. Et kapellrom med altertavle, alter, orgel og piano. De to andre rommene er TV-stua og kjøkkenet. I helgene er det soldater som bruker kapellet til å lage mat og se

film. Veia sier han «...bruker som regel kapellet for å be, låse meg av, se film og steke pizza.» Noe som er mulig når kapellet er åpent hele tiden for soldatene og med tilgang på et kjøkken.

Litt morsomheter tar ingen skade av. Det er andakt og quiz med vafler en gang i uka for soldatene. «Det er godt å gjøre noe annet, og det trekker folk som ellers ikke ville kommet.» sier Veia.

Siden kapellet ligger utenfor leir, kan det være en utfordring å gå dit. Mange soldater vet ikke hvor det ligger. Med arrangement oppdager folk både beliggenhet og hverandre. «Quizen er inkluderende og en får sjansen til å bli kjent med hverandre. Selv om alle er

fra samme leir kjenner man ikke alle og det er svært hyggelig å møte andre soldater som man ikke møter til daglig. Det er selvfølgelig hyggelig å møte folk man kjenner fra før også. «Det er liv og sjel i treverket i kapellet» sier Veia.

Vi har gudstjeneste en gang i måneden, der det er både sivile og militære som deltar. Dette er mulig siden kapellet ligger utenfor gjerdet. Som prestesoldat har man i oppgave å hjelpe prestene. Når det er gudstjeneste, har prestesoldaten ansvar det praktiske, men også selv å delta. Prestesoldaten har også ansvar for kirkekaffen. Velkommen til stasjonskapellet!

Prestesoldat Kristin Humstad

Industrigt. 7, Brekstad - Tlf 72 52 35 55

COMFORT FOSEN

KJELL LUND AS
7130 BREKSTAD

72 52 43 66 - FOSEN@COMFORT.AS

Telefon 04290
www.orland-sparebank.no

Din lokale strømleverandør

Tlf 72 52 04 20
www.fosenkraft.no

MEMLEM AV DEN NORSKE ADVOKATFORENING

ADVOKAT
Lars Erik Solli

Yrjarsgt 36, Pb. 2, 7129 Brekstad
lars@advokatsolli.no
Telefon 72 51 32 00 • Mobil 905 97 006

Libra Shopping - Telefon 72 52 28 00

Ørland Blomsterfond
Kto.nr.: 4290.20.29553

Storfosna Blomsterfond
Kto.nr.: 4290.16.20126

BREKSTAD HÅRSETER

Torgsentret - Telefon 72 52 42 10

God jul!

Menighetsblad

for

Ørland og Agdenes

Nr. 11-12.

Julen 1965.

25. årg.

Hvem julebudskapet taler om

Se, jeg forkynner eder en stor glede!» (Luk. 2,10). Dette lille ordet «dere» skal gjøre oss glade.

For hvem taler han til? Stokk og stein? Nei, mennesker, og ikke bare med èn eller to, men med «alt folket». Hva skal vi gjøre med dette? Skal vi nå også fortsette med å tvile på Guds nåde og si: Peter og Paulus kunne nok fryde seg over Frelseren. Jeg kan ikke. Jeg er en ussel synder. Den store, dyre skatten er ikke for meg.

Kjære, om du sier at han ikke tilhører deg, så ville jeg spørre: Hvem tilhører han da? Er han kommet for gjess, ender eller kyr? Du må legge merke til hvem han er. Hadde han villet hjelpe andre skapninger, så var han blitt en av dem. Men han er et menneske.

Nå vel. - Er vi ikke alle mennesker? Hvem skal ta imot dette barnet om ikke nettopp vi mennesker? Englene behøver ham ikke, djevlene vil ikke vite av ham. Men vi trenger ham, og for vår skyld er han blitt et menneske. Han hører oss mennesker til for at vi skal ta imot ham med glede, som engelen sier: Eder er en Frelser født!

Er det ikke stort og herlig at en engel fra himmelen bringer dette budskapet til menneskene, og at mange tusen engler i sin glede over dette synger ut sitt ønske om at også vi mennesker skulle være glade og ta imot denne Guds nåde med takk og fryd! Derfor skulle vi skrive ordet «dere» i hjertet med ildskrift.

(Av en julepreken av Luther)

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

Utgever: Ørland Menighet

Bankgiro: 4290 05 08594

Utgeversted: 7129 Brekstad

Grafisk formgivning og trykk:
Fosen Trykkeri as

Redaksjon: Oddbjørn Ingebrigtsen (red.),
Anne-Mari Kristensen, Marit Eide Dahl
og Mette Buarvp Dypveit.

alt i kalkun
SOLVANG
GÅRD
 7140 OPPHAUG

The herring house
 of Norway

 Grøntvedt Pelagic

9-7142 Ulthaug Norway
 Tel + 47 72 52 30 90

*Som medlem av Norges
 største møbelkjede kan
 vi gi deg de beste tilbud!*

Bohus[®]
 GRÖTAN MÖBLER AS

7130 BREKSTAD - TLF. 72 52 42 31/72 52 44 06

- Kraftfôr for ku og gris
- Kornmottak
- Gjødning
- Sâkorn/Frø

NORGESFÔR
DALEBAKKEN

7140 Opphaug - Tlf. 72 51 30 90 - Fax 72 51 30 99

Vi har produkter fra Fosen, med råvarer fra Fosen, laget av fagfolk i Fosen.

 BREKSTAD
SPORT A/S Alt i sportsutstyr
 Tlf. 72 52 43 10

 Ørland
BOKSENTER A.S.

 **SVERRE
 PETTERSEN** AS
 RØRLEGGJERFORRETNING
 7140 OPPHAUG - TLF. 72 52 11 65

Telefon
 72 52 42 25

Skogstad

Optikk | Ur&Gull

SAVA AS

Treverksted
 7160 Bjugn
 Tlf. 72 51 65 15

Reklame/Kopisenter/Kantine
 7130 Brekstad
 Tlf. 72 51 65 20

 BYGGMAKKER
 Fosen

bakeribar'n
 TELEFON 72 52 50 80 - LIBRA SHOPPING

BREKSTAD

Nytt fra Menighetsrådet

Avtroppende og påtroppende menighetsråd og fellesråd hadde felles møte onsdag 18. november på kirkekontoret.

I Ørland er det ett menighetsråd. Da er medlemmene i fellesrådet de samme som i menighetsrådet, med unntak av at det i fellesrådet også er en representant fra kommunen. Det er kommunestyret som velger representanten fra kommunen. Ørland kommune har valgt varaordfører Finn Olav Odde som kommunens representant i fellesrådet. Hovedoppgavene til kirkelig fellesråd handler om økonomiske forhold, personalspørsmål, kirkegård, kirkebygg og eventuelt andre bygg som menigheten drifter alene eller sammen med andre. Kort og noe upresist kan man si at menighetsrådet på sin side har ansvar som angår menighetslivet med fokus på både gudstjenesteliv, trosopp-læring og diakoni.

Utvidelse av kirkegården er en særs viktig sak. Det er snart en prekær mangel på gravplasser. Av ulike grunner har denne saken tatt uforholdsmessig lang tid å ferdigbehandle. Det er meningen at saken kommer opp i kommunestyret i desember-møtet i år.

Nytt servicebygg for kirkegården med garasje og kontor, oppholdsrom og toaletter har vært behandlet i fellesrådet på flere møter, men er fortsatt ikke ferdigbehandlet i kommunestyret. Som i alle

andre saker handler det om kommune-økonomi og prioriteringer. Derfor har det i det politiske miljøet vært på tale å redusere prosjektet til kun å omfatte garasjedelen av planen. Arbeidsutvalget fikk i oppdrag snarest å utdype argumentasjonen overfor kommunestyret for nødvendigheten av oppføringen av det planlagte servicebygget med både garasjer, oppholdsrom, kontor, dusj og toaletter.

Valget i menighetsrådet resulterte i at Odd Døsvik ble valg til leder for et år og Oddbjørn Ingebrigtsen ble valgt til nestleder for samme tidsrom.

Oddbjørn Ingebrigtsen

Juleandakten

Biskop Tor Singaas

Solbarn - Stjernebarn - Jordbarn - Håpsbarn - Fredsbarn - Barn fra evighet

Vi har fått en ny julesalme som synger om barnet med de mange navn.

Han ropes på til redning for alle de andre barna på jorda; - krigsbarnet, - flyktningen, - det skremte barnet, det hjemløse og forlatte barnet, - det misbrukte, - det glemte barnet, - det ensomme barnet, - og det bortskjemte barnet. Hvem er dette barnet de synger om? Han kom julenatt, - Jesus Kristus.

«Stjernebarnet»

De fulgte «hans stjerne». Og de fant ham, - vismennene. «Stjernebarnet» bar med seg evigheten inn på jorda. Jorda har fått en himmel hvelvet over seg.

«Barnet fra evighet»

Han er tegnet på at vi mennesker hører evigheten til. Vi går med «evigheten» som lengsel i livet. Døden må ikke få det siste ord. Vi håper på Gud.

«Jordbarnet»

Guds Sønn ble et jordbarn. Han ble en av oss. Vi og jorda er hans. Jesus Kristus kom og ble som den minste på jord. Han ga avkall på all storhet. Slik blir det mulig å møte Gud ansikt til ansikt. I Jesu ansikt møter vi Guds ansikt. Gud viser hvor høyt han setter mennesket ved selv å bli menneske. Mennesket er ukrenkelig. Mennesket bærer på en «hellighet» fra Gud som han har sendt med oss som beskyttelse i livet. Alle skal merke etter på hvordan en møter et medmenneske. Vi har ansvar for hverandre vi som lever

på jorda. Vi holder hverandres liv mellom hendene. Jesus Kristus holdt våre liv mellom sine hender da han døde på korset for vår skyld. Gud deler liv og død med oss. Vi er ikke glemte, - heller ikke i døden.

«Håpsbarnet»

Jesus bærer «håpet» med seg inn på jorda, - håp om rettferdighet, frihet, og likeverd for alle. Håpet om et verdig liv for små og store.

«Fredsbarnet»

Han utfordrer til forsoning mellom mennesker som lever i fiendskap og krig, - som har vendt seg bort fra hverandre. Han er kjærlighetens kilde, - en kjærlighet som driver vekk all angst og frykt.

«Solbarnet»

Oppstandelsens Kristus. Han har overvunnet død og mørke. Han lever! Han kommer igjen i soloppgangen og lyset, - med gleden som skal vare evig! Jesus Kristus holder jord og himmel sammen. Vi er barn av jorda, - vi er himmelens barn. Vi er barn av evigheten.

Jeg tror salmen med de mange vakre navn på Jesus Kristus, kan bli den nye julesalmen for oss.

En nydelig glad melodi har den også. Den bærer med seg gleden inn i jula.

VELSIGNET JULEHØYTID

Solbarn, jordbarn, bak din tynne hud stråler mot oss kjærlighet fra Gud.

Refreng:

Hør oss, se oss, Stjernebarn stig ned, så jordens barn i alle land finner julens fred.

Flyktning, krigsbarn, hjemløs og forlatt, misbrukt, skadet i den dype natt.

Refreng:

Hør oss, se oss, ----

Glemt barn, skremt barn, med sitt såre sinn, ingen merker tåren på dets kinn.

Refreng:

Hør oss, se oss, ----

Bortskjemt, ensomt barn som vil ha mer, trosbarn, Guds barn, håper, venter, ber.

Refreng:

Hør oss, se oss, ---

Håpsbarn, fredsbarn, Barn fra evighet, vis hvert jordbarn himlens herlighet.

Refreng:

Hør oss, se oss, ---

ØRLAND MENIGHET

Toppetasjen Libra

Postboks 116, 7129 Brekstad

Telefon 72 51 40 00 - 72 51 40 61

kirkekontor@orland.kommune.no

Kontortid: Man.–Fre. 10.00–14.00

Ørland kirke - telefon 72 52 42 93

Storfosna kirke - telefon 72 52 32 40

PRIVATE TELEFONER:

Ola Garli, sokneprest	908 49 888
Ole Thomas Bientie Reiten, kapellan	922 13 061
Bernt Gjelvold, organist	72 52 15 17
Mary Irene Moen, sekretær	980 42 912
Anne Mari Bye, trosopplæringsleder	480 30 571
Grethe Leding Ringstad, klokker	920 54 978
Mona Fremstad, renholder	909 63 045
Ole Jonny Grande, kirketjener	906 56 789
Cathrine Skaget, kirketj. Storfosna	906 79 672
Britt Eli Døsvik, men.råd.leder	952 95 650
Hanna Sødal, kirkeverge, dagl. leder	480 96 849

Utdeling av 4-årsbok

Lørdag 26. september møtte en flott buket 4-åringer for å hjelpe til med å pynte kirka vår til høsttakkefest. Alle hadde med seg forskjellig frukt og grønnsaker som vi la i et traub. Det ble en flott haug av deilig grøde i masse farger. Barna var ivrige med å fortelle hva de hadde med og tegnet villig tegninger vi hang opp på kirkeveggen.

Søndag 27. september ble kirka fylt av livlige unger og deres familier. 29 fan-

tastisk flotte 4-åringer fikk utdelt bok og var nok ekstra stolte over pynten i kirka.

Etterpå delte vi kirkekaffe med rundstykker, kaffe og saft.

Søndag 20. september delte vi ut to 4-årsbøker til to staute 4-åringer i Storfosna Kirke.

Lys Våken

Lørdag 7. november kl. 15.00 kom 24 spente 10-åringer til kirka. Nå var det endelig deres tur til å være med på Lys Våken!!

Lys Våken handler om å være lys våkne for det som skjer rundt oss. Vi skal være lys våkne for hverandre, for Gud og for oss selv.

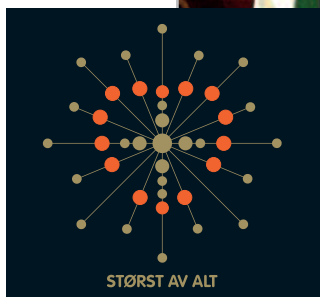
Denne helga lærte ungene litt om hva dåp og nattverd er. Vi hadde samtaler om det å miste noen man er glad i. Etterpå fikk alle tenne et lys og plassere det på kirkegårdsmuren. Vi hadde gudstjenesteverksted hvor vi forberedte forbønn, preken og deltakelse under dåp.

Hele veien hadde vi med oss fire fantastiske ungdomsledere som fikk barna til å føle seg trygge og sett. Disse avsluttet kvelden med korsksamling for barna før tannpuss og overnatting.

På søndag starta vi dagen med opprydding, støvsuging og øving til gudstjenesten. 24 spente, og noe trøtte, barn utførte oppgavene sine perfekt og ga de som kom til gudstjeneste en minnerik opplevelse.

Tusen takk til Even Tobias, Lisa, Steffen, Erika, Grete, Tina, Marit og Ole Thomas. Dere bidro til at barna fikk en trygg og fantastisk opplevelse.

Grethe

Fra utdelingen av Min kirkebok i Storfosna kirke den 20. september

Samling rundt lyskorset - Flere bilder fra Lys Våken finner du på baksiden av bladet

LysVåken

SAMMEN OM GUDSTJENESTEN

Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én. Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt. Disse ordene som jeg pålegger deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte. Du skal gjenta dem for dine barn og snakke om dem når du sitter i ditt hus og når du går på veien, når du legger deg og når du står opp. Du skal binde dem om hånden som et tegn og ha dem på pannen som et merke. Du skal skrive dem på dørstolpene i huset ditt og på portene dine. 5. Mos. 6, 4-9

Velkommen til kirke!

20. desember - 4. s. i adventstiden - Matt 1,18–25 - Budskapet til Josef
Ingen gudstjeneste i Ørland.

TORS DAG 24. desember - Julaften - Luk 2,1–20 - Jesus blir født

Storfosna kirke kl. 10.30

Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli
Takkoffer til Kirkens Nødhjelp

Ørland sykehjem

Aktivitetssenteret kl. 11

Gudstjeneste ved kapellan Ole Thomas Bientie Reiten

Ørland kirke kl. 14

Gudstjeneste ved stasjonsprest Sverre Stai.
Ørland Barne- og Ungdomskorps deltar.
Takkoffer til Kirkens Nødhjelp

Ørland kirke kl. 16

Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli.
Takkoffer til Kirkens Nødhjelp

FREDAG 25. desember - Juledag - Joh 1,1–14 - Ordet ble menneske

Ørland kirke kl. 12

Høytidsgudstjeneste ved sokneprest Ola Garli.
Takkoffer til Det norske Misjonsselskap

TORS DAG 31. desember - Nyttårsaften - Matt 11,25–30 - Jeg vil gi dere hvile

Ørland kirke kl. 18

Kveldssang ved sokneprest Ola Garli.

LØR. 2. jan. - Kr. åpenbaringsd. - Joh 12,42–47 - Som lys er jeg kommet til verden

Ørland misjonshus kl. 15

Juletefest. Andakt ved kap. Ole Thomas Bientie Reiten. Julespill for barn.

- 10. januar - 2. s. i åpenbaringstiden** - Joh 1,29–34 - *Guds lam bærer verdens synd*
 Kultursenteret, BlackBox kl. 17 Sangmøte. Tema: «Hav og himmel».
 Sanger fra hjem, kirke og bedehus.
 Andakt ved sokneprest Ola Garli. Gjester.
- 17. januar - 3. s. i åpenbaringstiden** - Joh 1,15–18 - *Han har vist oss hvem Gud er*
 Ørland kirke kl. 11 Gudstjeneste ved kap. Ole Thomas Bientie Reiten.
 Nattverd. *Takkoffer til Acta - Barn og unge i Normisjon*
- 24. januar - Sømmannssøndag** - Matt 13,24–30 - *Ugresset i hveten*
 Storfosna kirke kl. 10.30 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli.
Takkoffer til Kirkeutvalget
- 31. januar - Kristi forklarelsesdag** - Luk 9,28–36 - *Disiplene får se Jesu herlighet*
 Ørland kirke kl. 11 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli og trosopp-
 lærer. Tårnagenthelg. Nattverd. Kirkekaffe.
Takkoffer til Ørland menighet.
- 7. februar - Fastelavnssøndag** - Luk 18,31–34 - *Se vi går opp til Jerusalem*
 Ørland stasjonskapell kl. 17 Gudstjeneste ved stasjonsprest Sverre Stai. Nattverd.
 Kirkekaffe.
- 14. februar - 1. søndag i fastetiden** - Matt 26,36–45 - *I Getsemane*
 Ørland kirke kl. 11 Gudstjeneste ved kapellan Ole Thomas Bientie
 Reiten. *Takkoffer til Kristent Interkulturelt arbeid*
- 21. februar - 2. søndag i fastetiden** - Luk 13,22–30 - *Den trange dør*
 Storfosna kirke kl. 10.30: Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli. Nattverd.
Takkoffer til Den Indre Sjømannsmisjon.
- LØRDAG 27. februar - 3. søndag i fastetiden** - Luk 22,28–34 - *Jeg ba for deg*
 Ørland kirke kl. 11 Dåpsgudstjeneste ved sokneprest Ola Garli.
Takkoffer til Ørland menighet
- 6. mars - 4. søndag i fastetiden** - Joh 6,24–36 - *Jeg er livets brød*
 Ørland stasjonskapell kl. 17 Gudstjeneste ved stasjonsprest Sverre Stai. Nattverd.
 Kirkekaffe.
- 13. mars - Maria budskapsdag** - Luk 1,39–45 - *Maria og Elisabeth*
 Konfirmantweekend. **Ingen gudstjeneste i Ørland.**

B-blad

INFORMASJON

Returadresse:
Menighetsbladet for Ørland, Pb. 116, 7129 Brekstad

Lys våken!

God jul!

